

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

Oktober 2009 • Nr. 62

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 21 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden

© Martin Harvey / WWF-Canon

Indhold

48 dage til klimatopmødet: En massiv slutspurt er nødvendig.....	1	Et nyt IMF: Forandring u-landene tør tro på?.....	7
EU's falliterklæring om klimafinansiering?	2	G20 mødet i Pittsburg: "Vi er på vej ud af krisen" - dog ikke de fattigste lande.....	8
Magiske CO2-udledninger fra skov.....	3	Udviklingslandene står stadig udenfor G20's indsats mod skattely	8
Indfødte folks rettigheder i fare i ny klimaaftale	4	Nedtælling til den folkelige klimamesse....	9
Klimatilpasningen skal fokusere på de mest sårbare.....	5	Arrangementer	11
COP15 – en kamp om penge og om ord....	5		
Intet nyt grønt i åbningstalen	6		

48 dage til klimatopmødet: En massiv slutspurt er nødvendig

Af Troels Dam Christensen, koordinator for 92-gruppen

Der er nu 48 dage til klimatopmødet i København. Det topmøde som af mange vur-

deres, som det vigtigste i nyere historie. Det topmøde, som er afgørende for vores og

klodens fremtid. Ifølge videnskaben, har vi under 10 år til at knække kurven over de globale drivhusgasudslip, så København må tage de rigtige beslutninger. Vi er ved at løbe tør for tid.

”Status er stadig, at de rige lande er meget langt fra de reduktioner, de [...] selv har forpligtet sig til.”

Desværre er dette ikke gået op for verdens statsledere. Status er stadig, at de rige lande er meget langt fra de reduktioner, som videnskaben foreskriver for at holde den globale temperaturstigning under 2 grader – den smertegrænse de rige lande selv har forpligtet sig til. Samlet vil de reducere mellem 11 og 18 procent i 2020 – nyere videnskab siger, at omkring 40 procent er nødvendig.

Også i forhold til den nødvendige økonomiske assistance fra rige til fattige lande halter det. EU har senest spillet ud med et helt utilstrækkeligt udspil, der bedst kan betegnes som, at EU forsøger at løbe fra regningen. EU Kommissionen mener, at EU's bidrag skal være i alt 2-15 mia. Euro i 2020 – meget tyder på, at der skal mindst 35 mia.

Euro til nu, hvis vi skal sikre de nødvendige tiltag, og EU skal leve op til sit historiske ansvar for klimaændringerne.

På det nylige klimaforhandlingsmøde i Bangkok var der små fremskridt. Det lykkedes at forkorte forhandlingsteksten, så den nu bedre er til at forstå og forhandle. Godt så. Men på de store spørgsmål var der ingen bevægelse. De rige lande vil stadig ikke forpligte sig til tilstrækkelig handling, og udviklingslandene værger sig derfor forståeligt.

”EU har senest spillet ud med et helt utilstrækkeligt udspil, der bedst kan betegnes som, at EU forsøger at løbe fra regningen.”

Og i mens løber tiden ud. Der er nu kun en lille uges FN-forhandlingstid tilbage i Barcelona før klimatopmødet i København og i alt under to måneder til at sikre, at vi får den klimaaftale i København, som verden behøver. Derfor må der sættes en massiv slutspurt ind nu. En slutspurt, der viser, at de rige lande reelt er rede til at gå i front for at redde kloden, og at udviklingslandene så vil følge trop. Det er nu, det skal ske.

EU's falliterklæring om klimafinansiering?

Af Jon Burgwald, Greenpeace

Hvis verden skal nå til enighed om en god og ambitiøs klimaaftale i København, skal EU gå forrest og lægge et pres på resten af den industrialiserede verden. Desværre, har EU ikke gjort dette i lang tid. I stedet fortøner en klimaaftale sig hurtigere og hurtigere i horisonten, fordi EU og USA fortsat ignorerer deres ansvar.

”[...] medmindre EU tager sig kraftigt sammen, ser det sort ud for klimaet.”

Den 29.-30. oktober mødes EU's stats- og regeringsledere i Bruxelles og fastsætter EU's position på klimafinansiering, og medmindre EU tager sig kraftigt sammen, ser det sort ud for klimaet.

”Hvis ikke Danmark og EU sadler om, vil udviklingslandene selv skulle finansiere op til 90 pct. af deres energibesparelser [...]”

EU Kommissionens udkast til en position, som danner grundlag for Ministerrådets

forhandlinger, er uhyggeligt uambitiøst og vil hverken skabe fremskridt i forhandlingerne eller bidrage til at bremse klimaforandringerne. Siden Kommissionen kom med sit forslag, er det kun blevet værre, og EU og Danmark søger konsekvent mod den laveste fællesnævner for at sikre ro på de interne linjer.

Hvis ikke Danmark og EU sadler om, vil udviklingslandene selv skulle finansiere op til 90 pct. af deres energibesparelser og omstilling til vedvarende energi, og kun 25-50 pct. af de samlede klimaomkostninger i udviklingslandene vil komme fra de industrialiserede lande. Resten skal komme fra udviklingslandene selv eller via reinvesteringer af overskud fra carbonmarkedet. I forhold til det sidste forventer EU urealistisk, at private virksomheder automatisk vil reinvestere deres overskud i klimarelaterede projekter i udviklingslandene.

Samtidig undervurderer EU helt åbenlyst

omkostningerne ved klimatilpasning, og der er ingen tvivl om, at udviklingslandene vil stå tilbage med ekstraregningen, når regnskabet gøres op.

På det sidste er EU også begyndt skride bort fra, at klimabistanden skal være ny og additivel i forhold til udviklingsbistanden. Hvis det forsvinder ud af EU's position, er det meget sandsynligt, at klimafinansieringen bliver på bekostning af udviklingsbistanden med uoverskuelige konsekvenser for verdens fattigste.

Udover det åbenlyst forkerte i at lade verdens fattige betale for konsekvenserne af de rige landes CO₂-forurening, så er det direkte i modstrid med tidligere indgåede aftaler, herunder Bali-køreplanen og Klimakonventionen. Vi må håbe, at EU og den danske regering indser i hvor høj grad, man er ved at give køb på klimaet og finder førertrøjen frem fra gemmerne, inden det uigenkaldeligt er for sent.

Magiske CO₂-udledninger fra skov

Af Rebecca Bolt Ettliger, talsperson vedr. klima, Nepenthes

Flere EU-lande arbejder aktivt for underlødige regler om skov i den klimaaf tale, der skal vedtages i København i december. Målet er at sminke de rige landes klimaregnskab ved at trylle emissioner fra skovene væk. Skovene i de rige lande optager knap 10 pct. af landenes CO₂-udledninger, hvilket sammen med yderst komplekse opgørelsesregler har gjort dem til et af i-landenes yndlingssmuthuller fra deres klimaforpligtigelser.

"Målet er at sminke de rige landes klimaregnskab ved at trylle emissioner fra skovene væk."

Ved klimaforhandlingerne i Bangkok i starten af oktober spillede EU en dybt ukonstruktiv rolle i revideringen af skovreglerne, da bestemte EU-lande er fast opsatte på at skabe alle mulige nye smuthuller, og EU som helhed derfor holder døren åben for

laveste fællesnævner.

Den danske ageren tyder på, at første prioritet er at få en aftale i hus - og man derfor godt må gå på kompromis med indholdet. Ifølge et nyligt notat fra Klima- og Energi ministeriet til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg kan reglerne, set med Danmarks øjne, godt tage faktorer såsom "fremskrivninger" af udledninger i betragtning. "Dette kan være et væsentligt element for at gøre denne model acceptabel for lande, som ellers kunne få meget store emissioner, som følge af den almindelige skovdrift og skovenes aldersklassesammensætning," siger notatet.

"Den danske ageren tyder på, at første prioritet er at få en aftale i hus - og man derfor godt må gå på kompromis med indholdet."

At korrigere for fremskrivninger svarer reelt til, at stigende CO₂-udledninger fra stigninger i skovhugsten forsvinder pist væk fra klimaregnskabet, bare man har været i stand til at forudsige dem. Argumentet er, at sådanne stigninger vil være CO₂-neutrale i det lange løb. Men denne forudsætning stemmer ikke overens med virkeligheden i mange lande. Samtidig kan komplekse modeller for fremskrivninger introducere

endnu større uigennemskuelighed i regelsættet end den nuværende.

Ved miljøministerrådsmødet den 21. oktober skal EU's position frem mod København fastlægges, og her bør Danmark arbejde for en EU-position, der fremmer gennemskuelige regler uden magisk forsvindende emissioner fra menneskelig aktivitet, også i skovene.

Indfødte folks rettigheder i fare i ny klimaaf tale

Af Sille Stidsen, koordinator for IWGIA's miljø- og klimaarbejde

Indfødte folk har oplevet en voksende opmærksomhed i klimaforhandlingerne, og på klimamødet i Bangkok for nyligt fremhævede mange stater de indfødte folks særlige behov. Desværre tyder det på, at det bliver ved snakken, og at vi ender med en aftale med vage formuleringer uden forankring i eksisterende international menneskeret.

”FN's Menneskeretsråd slog i en resolution fra marts i år fast, at indfødte folk hører til blandt de, som er mest truede af klimaændringerne.”

FN's Menneskeretsråd slog i en resolution fra marts i år fast, at indfødte folk hører til blandt de, som er mest truede af klimaændringerne. Både fordi deres subsistensgrundlag ødelægges, og fordi deres territorier og de ressourcer, der befinder sig netop der, spiller en nøglerolle i eksisterende såvel som fremtidige strategier til bekæmpelse af den globale opvarmning.

Biobrændselsproduktion og vandkraftværker æder allerede meget af deres jord, og man frygter, at skovfredning i klimaets navn i fremtiden vil gøre det samme. FN-systemet har udarbejdet et menneskeret-tighedsinstrument (UNDRIP), der sætter

standarden for, hvordan indfødte folk skal behandles. Her slås det fast, at de har ret til at eje, kontrollere og forvalte den jord, de traditionelt har boet på og udnyttet, samt de ressourcer, der findes i området. Stater og andre aktører, der tager beslutninger, der vedrører de indfødtes forhold, har pligt til at inddrage dem i processen, og indfødte folk har til hver en tid ret til at stoppe projekter på deres territorier, som de er imod.

”Danmark og de nordiske lande er [...] forpligtede til at arbejde aktivt for stærke referencer til FN-erklæringen (UNDRIP) [...]”

Det sidste omtales som retten til frit, forudgående og informeret samtykke. Klimaaf-talen må som en del af FN-systemet leve fuldt op til denne standard ved at referere specifikt hertil. I Bangkok var disse referencer i forenklingens navn tæt på at ryge ud af forhandlingsteksten. Det må ikke ske. Danmark og de nordiske lande er, som mangeårige fortalere for indfødte folks rettigheder, forpligtede til at arbejde aktivt for stærke referencer til FN-erklæringen (UNDRIP) i klimaaf-talen, og sikre, at EU gør det samme.

Klimatilpasningen skal fokusere på de mest sårbare

Af Poul Erik Lauridsen, Climate Change Advocacy Coordinator, CARE

Samtidigt med at verdens lande diskuterede en ny klimaaftale i Bangkok i starten af oktober, blev millioner af verdens fattige ramt af et unormalt højt antal naturkatastrofer. En række tyfoner, omfattende oversvømmelser, mudderskred og tørke, ramte samtidigt Filippinerne, Vietnam, Laos, Cambodja, Indien, Etiopien, Kenya, Somalia og Guatemala. Men det er som om, det ikke gjorde indtryk på forhandlerne i Bangkok.

“ [...] vi risikerer, at de hårdt tilkæmpede tilpasningspenge ikke hjælper dem, der har mest brug for dem [...]”

En del af forhandlingsteksten handler om at prioritere verdens mest udsatte mennesker i fordelingen af klimatilpasningspengene. Det er næsten ikke til at tro, men nogle lande kæmper for at få den tekst ud af forhandlingerne. Sker det, risikerer vi, at de hårdt tilkæmpede tilpasningspenge ikke hjælper dem, der har mest brug for dem – og vi vil fortsat skulle levere nødhjælp til flere og flere klimakatastrofer i stedet for at fokusere vores arbejde på forebyggelse, der sparer liv, lidelse og penge.

Klimatilpasning skal hjælpe verdens fattigste og mest udsatte mennesker med at klare sig i et mere og mere barskt klima. Men det er ikke billigt. Under forhandlingerne i Bangkok satte Verdensbanken pris på klimatilpasningen, der ifølge banken vil koste mellem 75 og 100 milliarder dollars om året fra 2010 til 2050. De rige landes udmeldinger vedrørende finansiering af klimatilpasning er ikke nærheden af at kunne betale denne regning. EU's finansieringsudspil er ingen undtagelse og der er akut behov for, at Danmark sammen med det øvrige EU viser en reel vilje til at finansiere sin del af regningen for klimatilpasning i u-landene.

“Klimatilpasning skal hjælpe verdens fattigste og mest udsatte mennesker med at klare sig i et mere og mere barskt klima.”

Men penge er ikke nok - klimaaftalen skal sikre, at klimatilpasningen når ud til de sårbare målgrupper, som er hårdest ramt af klimaforandringerne. Vi skal sikre, at det ikke kun er regeringer, der vinder ved den endelige klimaaftale. Klimatilpasningens endelige lakmestest er, om den er til gavn for mennesker, særligt de fattigste og mest sårbare.

COP15 – en kamp om penge og om ord

Af Nils Brøgger Jakobsen, kampagnekoordinator, Mellempøkeligt Samvirke

I både Klimakonventionen fra 1992 og Kyoto-protokollen fra 1998 står der, at de rige lande skal give ”nye og additionelle finansielle ressourcer” til verdens fattige lande, som rammes af klimaforandringerne.

Umiddelbart skulle man mene, at begrebet ”nye og additionelle finansielle ressourcer” skulle være til at forholde sig til, men læsningen af begrebet er vidt forskellig, alt efter om man er udviklingsland eller ej.

Faktum er, at kun meget få nye og additionelle midler er blevet tilført de fattige lande, siden de to aftaler blev til. Den forskellige læsning gør, at klimaforhandlingerne er præget af mistillid og bliver en kamp om ord. U-landene vil sikre sig, at der denne gang kommer handling bag de pæne ord fra de rige lande, når der forhåbentligt bliver vedtaget en aftale i København.

”Det er fint, at regeringen har oprettet en Klimapulje, [...] men det er forkert at tage midlerne fra den allerede eksisterende bistand.”

Trods værtskabet for klimatopmødet har også Danmark været kreativ i læsningen af begrebet ”nye og additionelle”. Således tager regeringen, via det fremsatte finanslov forslag, yderligere 100 mio. kr. fra bistandsrammen og overfører til den såkaldte Klimapulje. Det er fint, at regeringen har oprettet en Klimapulje, som skal hjælpe u-landene med at tilpasse sig klimaforandringerne, men det er forkert at tage midlerne fra den allerede eksisterende bistand. Fra

hvilket budget har man skåret de 100 mio. kr.? Er det fra midlerne til uddannelse, bekæmpelse af korruption eller kampen for jordrettigheder?

Over de næste par år vil Klimapuljen forventeligt stige til 500 mio. kr. Hvorfra skal disse midler tages? Som rigt land med en både nuværende og historisk høj udledning af drivhusgasser har Danmark en klimagæld overfor verdens fattige lande. Danmarks klimagæld udgør årligt ca. 6 mia. kr. – 1000 kr. per dansker. Jævnfør

”Som rigt land med en [...] høj udledning af drivhusgasser har Danmark en klimagæld overfor verdens fattige lande.”

Danmarks forpligtigelser i forhold til Kyoto-aftalen skal afbetaling af denne klimagæld selvfølgelig være med nye og ekstra midler, så vi ikke forsætter udhulningen af den udviklingsbistand, som Danmark traditionelt har givet til udviklingslandene.

Intet nyt grønt i åbningstalen

Af Christian Ege, formand, Det Økologiske Råd

Lars Løkke Rasmussens åbningstale i Folketinget i starten af oktober følger i samme spor som forgængerens udmeldinger på miljø- og klimaområdet. Der er masser af store ord om, at Danmark skal være førende, og vi skal frigøre os fra fossile brændsler. Men hidtil er det knebet med de konkrete handlinger, der skal realisere målene – og her er der ingen ændringer i åbningstalen.

”Regeringen har [...] ikke taget afgørende skridt til at fremme energibesparelser i bygninger – hvor der ellers er et kolossalt potentiale.”

Regeringen har i det forløbne år gennemført en halvhjertet indsats. Man gennemførte i forårspakken en grøn skatteomlægning – men den var ikke engang stor nok til at

genoprette den udhuling af de grønne afgifter, som er sket siden 2001 som følge af skattestoppet.

”Renoveringspuljen kunne være brugt til at rette op på dette, men det blev til meget lidt, [...] uden nogen positiv klimaeffekt.”

Regeringen har heller ikke taget afgørende skridt til at fremme energibesparelser i bygninger – hvor der ellers er et kolossalt potentiale. Linjen er fortsat, at energibesparelser skal borgerne selv tage initiativ til, der er ingen støtte til det, og derfor gennemføres de normalt kun, når de er rentable på kort sigt. Renoveringspuljen kunne være brugt til at rette op på dette, men det blev til meget lidt, da regeringen og Dansk Folke-

parti besluttede, at den også kunne bruges til f.eks. udskiftning af køkken og bad uden nogen positiv klimateffekt.

På transportområdet skete nogle fremskridt i det brede forlig i januar 09 – en pulje til fremme af cykling samt øgede investeringer i tog-infrastruktur. Men der blev også besluttet en række motorvejsprojekter – og siden har transportminister Lars Barfoed ikke bestilt andet end at tale om nye lang-

sigtede motorvejsplaner. På landbrugsområdet vedtog regeringen og Dansk Folkeparti Grøn Vækst strategien, som indebærer nogle begrænsede initiativer som at gøre 10 meter bræmmer langs vandløb obligatoriske og udtage 50.000 hektar marginaljorde af omdrift. Men det er alt for lidt, og i forhold til fremme af biogas vedtog man et mål, men uden at vedtage de nødvendige virkemidler til at nå målet.

Et nyt IMF: Forandring u-landene tør tro på?

Af Kirsten Hjørnholm Sørensen, politikmedarbejder, Mellempfolkeligt Samvirke

IMF er udpeget til at stå i spidsen for den globale krisepakke, hvorfra der kan lånes penge ud til lande i krise. Et uheldigt valg vil mange mene, idet IMF med sine krav om deregulering og liberalisering netop har været medvirkende til at skabe krisen. Ved det nyligt overståede årsmøde i IMF i Istanbul blev det fremført fra flere IMF-folks side, at de havde set mere forandring i IMF det seneste år end hele det sidste årti.

”I indeværende år har IMF kun lånt 4 milliarder dollars ud til lavindkomstlande, og forventer at gøre det samme i 2010.”

Men er det en forandring u-landene tør tro på? Er det et nyt og bedre IMF som responderer til u-landenes behov? Ifølge flere kilder er svaret nej.

For det første tilvejebringer IMF ikke krisemidler nok til u-landene. I indeværende år har IMF kun lånt 4 milliarder dollars ud til lavindkomstlande, og forventer at gøre det samme i 2010. Fonden siger, at man eventuelt kan låne op til 17 milliarder dollars i årene op til 2014, men IMF selv er kun villig til at skaffe 2,3 milliarder dollars – resten skal findes hos donorer.

For det andet stilles midlerne til rådighed som lån. Ved et møde i Istanbul arrangeret

af Mellempfolkeligt Samvirke og ActionAid, sagde Nobelprismodtageren, Joseph Stiglitz, at lån er det sidste u-landene har brug for. De har netop overlevet en gælds-krise, og hvis vi vil forhindre dem i at havne der igen, skal der stilles frie og gratis midler til rådighed.

”På den måde kræver IMF, at u-landene fører den stik modsatte politik, end den anbefaler til de rige lande [...]”

For det tredje stiller IMF stadig de udskældte makroøkonomiske betingelser når lav- og mellemindkomstlande skal optage lån. Analyser viser, at IMF i langt de fleste udlån til lav- og mellemindkomstlande stadig stiller kontraktive økonomiske krav. Det gælder især kravet om at holde inflationen på 5 procent, hvilket ofte betyder, at landene er nødsaget til at skære ned på udgifter til den sociale sektor.

På den måde kræver IMF, at u-landene fører den stik modsatte politik, end den anbefaler til de rige lande, der har fået at vide, at de bør føre en ekspansiv økonomisk politik. Det er stærkt paradoksalt, nogle ville sige dobbeltmoralisk. IMF's rolle i krisetider bør være at skaffe resurser til landene, så de kan afbøde krisens konsekvenser for befolkningerne.

G20 mødet i Pittsburgh: "Vi er på vej ud af krisen" - dog ikke de fattigste lande

Af Nils Brøgger Jakobsen, kampagnekoordinator og Nanna Brendholdt Thomsen, kampagneassistent, Mellempfolkeligt Samvirke.

Stats- og regeringscheferne fra gruppen af de 20 store økonomier (G20) mødtes i Pittsburgh, den 24. og 25. september for at drøfte deres bestræbelser på at bekæmpe den globale finansielle og økonomiske krise.

G20 besluttede her, at de fremover vil overtage ansvaret for den globale økonomiske organisering fra G8. Hermed må det forventes, at vi for sidste gang har set G8-landene mødes for, i deres snævre kreds, at forsøge at sætte en global dagsorden.

"Udvidelsen til G20 betyder, at flere lande bliver repræsenteret, men u-landene udelukkes stadig."

Udvidelsen til G20 betyder, at flere lande bliver repræsenteret, men u-landene udelukkes stadig. Ligeledes glemmes u-landene i den 17 siders lange hovedkonklusionen fra G20 mødet. "It worked" sådan står der i konklusionen og via dokumentet beskrives det, hvor gode G20 har været til at finde vej ud af den økonomiske krise. Papiret overser fuldstændig, at 2009 blev året hvor mere end 1 mia. mennesker sulter. Et tal som

siden 2005 er steget med yderligere 20 procent - svarende til 175 mio. mennesker. Ligeledes er krisen i u-landene ikke ovre og forventes at ramme med en vis forsinkelse samt i en længere periode. Her eksisterer hverken vækst- eller bankpakker. Desuden kan der i det hele taget stilles spørgsmålstegn ved, om den globale økonomi er på vej ud af krisen.

"Herved skubbes verdens fattige igen væk fra bordet og må nøjes med højtflyvende løfter, som de rige lande hidtil ikke har sat handling bag."

G20 er en forbedring i forhold til G8, men lider stadig af et stort demokratisk underskud og desværre kan man forvente, at medlemslandene fortsat vil agere egennyttigt. Inkluderingen af lande som Brasilien og Indien kan betyde, at disse lande mister kontakten til udviklingslandene som de i andre sammenhænge har ageret talerør for. Herved skubbes verdens fattige igen væk fra bordet og må nøjes med højtflyvende løfter, som de rige lande hidtil ikke har sat handling bag.

Udviklingslandene står stadig udenfor G20's indsats mod skattely

Af Martin Brehm Christensen, Policy & Advocacy praktikant, Ibis

Den 2.-3. april erklærede G20-landene i London at bank-hemmelighedernes tidsalder er over og at de vil *"take action against non-cooperative jurisdictions, including tax havens"*. I kommunikéet fra G20-mødet i Pittsburgh den 24.-25. september udtrykker

lederne stor tilfredshed med indsatsen. OECD er blevet sat til at lede indsatsen, men endnu har OECD's model for skatteinformationsudveksling med skattely – såkaldte TIEAs (Tax Information Exchange

Agreements) – ikke inddraget et eneste udviklingsland.

”Dermed mister udviklingslandene skatteindtægter for 160 mia. USD, hvilket er mere end den samlede internationale udviklingsbistand [...]”

Der forsvinder stadig mellem 850 og 1000 milliarder USD illegalt ud af udviklingslandene hvert år og over i skattely. Dermed mister udviklingslandene skatteindtægter for 160 milliarder USD, hvilket er mere end den samlede internationale udviklingsbistand på 116 milliarder USD.

Skal OECD’s indsats komme udviklingslandene til gode, kræver det for det første, at der indføres automatisk udveksling af information i TIEAs, så det ikke kræver en detaljeret anmodning med specifikke detaljer for hver sag. For det andet skal samarbejdet være multilateral. Den nuværende model bygger på bilaterale aftaler, hvor OECD i år har fået de sidste skattely til at indgå de nødvendige 12 bilaterale aftaler, det kræver at komme af OECD’s sorte liste over skattely. Retorikken er selv sagt misvisende: At OECD’s liste over skattely nu er

tom, har fået mange journalister til at konkludere, at der ikke længere findes skattely.

Danmark har sammen med i alt syv nordiske lande, inklusiv Færøerne, Island og Grønland, kunnet tilbyde skattelylandene en attraktiv ”pakke-aftale” således at bl.a. Schweiz på én gang har fået syv af de tolv nødvendige aftaler i hus. Men når Danmark indgår sådanne skatteaftaler, hjælper det ikke med at stoppe kapitalflugten fra udviklingslandene.

”Men når Danmark indgår sådanne skatteaftaler, hjælper det ikke med at stoppe kapitalflugten fra udviklingslandene.”

Revisionen af Danmarks Strategi for Dansk Udviklingsbistand er derfor en oplagt mulighed for at påpege kohærensproblematikken i dansk udenrigspolitik: Det er absurd, at Danmark med cirka 15 milliarder bistands-kroner årligt ikke forholder sig mere bevidst til, at over 300 gange så mange kroner forsvinder ud af de selv samme fattige lande.

Nedtælling til den folkelige klimamesse

Af Janne Wichard Petersen, klimapolitisk medarbejder, Danmarks Naturfredningsforening

Om mindre end to måneder fra den 3.-6. december slår Danmarks Naturfredningsforening dørene op for den folkelige klimamesse The Copenhagen Climate Exchange i Øksnehallen i København.

The Copenhagen Climate Exchange finder sted i ugen op til COP15 og bliver mødestedet for byer, kommuner, folkelige organisationer og innovative virksomheder fra hele verden.

”Danmarks Naturfredningsforening viser, hvordan naturen kan fungere som løsning på klimaproblemerne [...]”

Formålet med The Copenhagen Climate Exchange er at sende et budskab til COP15 forhandlingerne og til befolkningen i Danmark, Europa og resten af verden om, at klimaspørgsmålet er andet og mere end komplekse politiske aftaler. Kort sagt: Vi kan gøre noget selv – og sammen kan vi gøre en forskel.

På messen vil der være mulighed for at udveksle erfaringer med NGO’er fra lande, der allerede nu oplever klimaforandringerne på egen krop – og høre om de innovative løsninger de har iværksat for at mindske konsekvenserne.

"På messen vises også, hvordan byer fra andre verdensdele har succes med at mindske klimaproblemerne."

Danmarks Naturfredningsforening viser, hvordan naturen kan fungere som løsning på klimaproblemerne – og med repræsentanter fra en række klimakommuner viser foreningen, hvordan klimakommunekonceptet har bidraget til at nedbringe CO₂-udslippet i danske kommuner.

På messen vises også, hvordan byer fra andre verdensdele har succes med at mindske klimaproblemerne. Blandt andet delta-

ger foreningen for bæredygtige byer ICLEI med repræsentanter fra byer i alle verdensdele. Og Sierra Club fra USA, der står bag Cool Cities.

Udover byer, NGO'er og virksomheder vil en række eksperter og politikere give deres bud på, hvordan vi bedst takler den klimaudfordring, vi står over for. I den mere lette ende byder messen på kunst, klimafilm og en sansebiograf for børnene.

Du kan finde program og følge med i nyheder fra messen på www.cphco2009.dk

ARRANGEMENTER

Onsdag d. 21. oktober
Kl. 19:00
Vanløse Kulturhus
Frode Jakobsens Plads 4, 1.
2720 Vanløse

Københavns Debatforum: Hvordan undgår vi klimaforandringerne – politisk og i hverdagen?

Oplæg ved Berit Asmussen og Christian Ege
Yderligere information: www.debatforum.net

Torsdag d. 22. oktober
Kl. 17:00-19:00
Mellemfolkeligt Samvirke
Fælledvej 12, 2200 Kbh. N
Auditoriet, 1. sal, opgang B

Debatter på Mellemfolkeligt Samvirke:

Debat om klimaforandringernes betydning for fødevareproduktion i u-landene ved Keld Hansen, Forfatter og Journalist; Mogens Buch-Hansen, lektor i udvikling fra RUC samt Irene Nicolajsen Sobotta, klimarådgiver i Landbrug & Fødevarer sidder i panelet.

Se det fulde program her: www.ms.dk

Mandag d. 26. oktober
Kl. 16:00- 18:00
Mellemfolkeligt Samvirke
Fælledvej 12, 2200 Kbh. N
Auditoriet, 1. sal, opgang B

Klimaforandringer i Bangladesh

ActionAid's landedirektør fra Bangladesh, Farah Kabir, holder oplæg om klimaforandringer i Bangladesh. Bangladesh er et af de lande, der er hårdest ramt af klimaforandringerne. Farah Kubir vil fortælle, hvordan situationen i Bangladesh er og hvordan ActionAid arbejder med klimaproblemerne.

Se det fulde program her: www.ms.dk

Tirsdag d. 3. november
Kl. 19.00-21.30
Kvarterhuset
Jemtelandsgade 3
2300 Kbh. S

Valgmøde om CO₂-reduktioner – tag temperaturen på lokalpolitikerne

Yderligere information: www.ecocouncil.dk

Torsdag d. 5. november
Kl. 19.00-21.30
Østerbrohuset
Århusgade 103
2100 Kbh. Ø

Valgmøde om CO₂-reduktioner – tag temperaturen på lokalpolitikerne

Yderligere information: www.ecocouncil.dk

Tuesday 10, November
Kl. 13:00-15:00
University of Aalborg
Fibigerstræde 13
9220 Aalborg Ø

Climate and energy – how to create a win-win

Oplæg ved Christian Ege, Det Økologiske Råd.

Vil blive opslået på www.byenergimiljo.aau.dk

2. tirsdag i måneden
kl. 17.00-19.00
Hvor: En cafe i København
(Se: www.greendrinks.org.)

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR. Mange mennesker har på denne måde udvekslet erfaringer, fundet jobs, skabt netværk, m.v.

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne: greendrinks.cph@gmail.com

Yderligere oplysninger: Kontakt Anders Knudsen: 2239 0103

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på:

www.eco-info.dk

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen, 92-gruppen og Lisbeth Schlottmann Larsen, WWF Verdensnaturfonden

Tidligere numre kan ses på

www.92grp.dk

Ønsker du at til- eller afmelde nyhedsbrevet, send en mail til:

92-gruppens_nyhedsbrev@wwf.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark

Nørrebrogade 68 B

2200 København N

T 35 24 50 90

E 92grp@92grp.dk